

04.07.2017

În ziua de 4 iulie 2017, Plenul Curții Constituționale, investit în temeiul art.146 lit.d) din Constituția României, al art.11 alin.(1) lit.d) și al art.29 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a luat în dezbateră excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.37 alin.(1) și (2) din Legea securității și sănătății în muncă nr.319/2006 și ale art.349 alin.(1) din Codul penal, care au următorul conținut:

- Art.37 alin.(1) și (2) din Legea nr.319/2006: „(1) *Neluarea vreuneia dintre măsurile legale de securitate și sănătate în muncă de către persoana care avea îndatorirea de a lua aceste măsuri, dacă se creează un pericol grav și iminent de producere a unui accident de muncă sau de îmbolnăvire profesională, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la un an la 2 ani sau cu amendă.*

(2) *Dacă fapta prevăzută la alin. (1) a produs consecințe deosebite, pedeapsa este închisoarea de la un an la 3 ani sau amendă.*”

- Art.349 alin.(1) din Codul penal: „(1) *Neluarea vreuneia dintre măsurile legale de securitate și sănătate în muncă de către persoana care avea îndatorirea de a lua aceste măsuri, dacă se creează un pericol iminent de producere a unui accident de muncă sau de îmbolnăvire profesională, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.*”

În urma deliberării, cu unanimitate de voturi:

Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.37 alin.(2) din Legea securității și sănătății în muncă nr.319/2006 și a constatat că sintagma „*consecințe deosebite*” din cuprinsul acestora este neconstituțională.

În argumentarea soluției de admitere pronunțate, Curtea a constatat că textul de lege dedus controlului de constituționalitate nu îndeplinește cerințele de claritate și previzibilitate, întrucât nu stabilește în concret ce se poate înțelege prin „*consecințe deosebite*” și, prin urmare, contravine prevederilor constituționale ale art.1 alin. (5) referitoare la principiul respectării legilor și ale art.23 alin.(12) referitoare la legalitatea incriminării. Sintagma menționată lipsește de previzibilitate norma de incriminare, în condițiile în care principiul respectării legilor și cel al legalității incriminării impun legiuitorului să legifereze prin texte suficient de clare și precise pentru a putea fi aplicate, inclusiv prin asigurarea posibilității persoanelor interesate de a se conforma prescripției legale.

Prin aceeași decizie, Curtea Constituțională, cu unanimitate de voturi de voturi, a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art.37 alin.(1) din Legea securității și sănătății în muncă nr.319/2006 și ale art.349 alin.(1) din Codul penal sunt constituționale în raport de criticile formulate.

Decizia este definitivă și general obligatorie și se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și instanței care a sesizat Curtea Constituțională, respectiv Curții de Apel București – Secția I penală.

Argumentele reținute în motivarea soluției pronunțate de Plenul Curții Constituționale vor fi prezentate în cuprinsul deciziei, care se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Compartimentul Relații externe, relații cu presa și protocol al Curții Constituționale